MĂRIREA NUMĂRULUI DE ECHIPE PARTICIPANTE LA DIVIZIILE NAȚIONALE ȘI IMPLICAȚIILE SALE

Cu cîteva numere în urmă (nr. 82) revista noastră a anunțat că formula campionatului divizionar va fi modificată, prin majorarea numărului echipelor.

Recentul comunicat al federației a confirmat această știre.

Ce cuprinde acest comunicat? În prima sa parte, el se ocupă de sistemul competițional pe anul 1968—69, anunțînd următoarele măsuri:

1. TRECEREA LA FORMULA DE DISPUTARE CU 16 ECHIPE, în viitoarea ediție a campionatului.

— ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ A VOR PARTICIPA 16 ECHIPE.

— DIVIZIA B SE VA DISPUTA ÎN DOUĂ SERII A 16,

— DIVIZIA C ÎN OPT SERII A 16.

Prima clasată la „A" va fi declarată campioana țării, iar primele clasate în seriile Diviziei B vor promova la „A" i cîștigătoarele seriilor de la „C" vor disputa, pe teren neutru, pe două grupe a 4 echipe, un baraj pentru promovarea în „B". Formațiile clasate pe locurile 15 și 16 vor retrograda de la „A" la „B", de la „B" la „C" și, respectiv, de la „C" în campionatele teritoriale respective.

Alte măsuri: ● echipele din Divizia B vor fi obligate să treacă pe foaia de arbitraj **cel puțin trei jucători sub 23 de ani, dintre care unul junior** ● cele din „C" au obligativitatea de a trece **cinci jucători sub 23 de ani, dintre care doi juniori.**

2. REORGANIZAREA CAMPIONATELOR TERITORIALE. Acestea se vor desfășura pe două faze — una locală, cu jocuri tur-retur, a doua pe opt zone geografice, sistem turneu, între echipele cîștigătoare din prima; **cele 16 formații clasate pe primele două locuri în zonele geografice vor promova la „C".**

3. INFIINȚAREA CAMPIONATULUI DE REZERVE-TINERET, care se va disputa paralel cu Divizia A, între garniturile secunde ale celor 16 echipe din „A".

★

În partea a doua, comunicatul precizează cum se va face trecerea de la actualul la viitorul sistem competițional:

1. RESPECTAREA DREPTURILOR CÎȘTIGATE. Cîștigătoarele seriilor din „B" și „C", precum și campioanele regionale vor promova în categoriile imediat superioare (la „A", „B" și, respectiv, „C"). În plus, **vor promova la „C" și echipele clasate pe locurile 2—4 în campionatele regiunilor Suceava, Bacău, Galați, Dobrogea, Argeș și Maramureș, cele clasate pe locurile 2—3 în cele două serii ale campionatului regiunilor București, Ploiești, Oltenia, Banat, Cluj, Mureș și Brașov, precum și cele clasate pe locul 2 în cele două serii ale campionatului regiunilor Iași, Hunedoara, Crișana și al orașului București.** Deci, nu va mai avea loc un baraj pentru promovarea în Divizia C.

2. INTRĂ ÎN FUNCȚIUNE BARAJELE. **Formațiile clasate pe locurile 13 și 14 în actuala Divizie A vor disputa un baraj, pe teren neutru și cu jocuri simple, împreună cu cele clasate pe locul 2 în seriile Diviziei B.** Primele două clasate vor juca la „A". **Un asemenea baraj va avea loc, tot** pe teren neutru și după sistemul turneu simplu, **și pentru echipele aflate în aceeași situație la „B" și „C"**, numai că se va desfășura pe două grupe de cîte 4 echipe. În prima vor juca cele clasate pe locurile 13 și 14 în seria I de la „B" și cele clasate pe locul 2 în seriile Est și Sud din „C"; în a doua ocupantele locurilor 13 și 14 în seria a II-a de la „B" și ale locului 2 în seriile Vest și Nord din „C".

3. ȘI TOTUȘI, SÎNT ȘI RETROGRADĂRI! În schimb, **formațiile clasate pe locul 14 în seriile Diviziei C vor retrograda în campionatele teritoriale respective.**

4. PREGĂTIREA CAMPIONATULUI DE REZERVE-TINERET. Pentru a înlesni pregătirea echipelor respective, **federația va organiza în primăvară o cupă, care se va desfășura după programul returului și la aceleași date ale Diviziei A.**

5. O NOUĂ PERIOADĂ DE TRANSFERĂRI. La 15 ianuarie a început (și se va încheia la 10 februarie) **o perioadă de transferări care are ca scop completarea loturilor echipelor de toate categoriile.** Nu vor fi luate, însă, în considerare decît **cererile însoțite de dezlegare și carnetul de legitimare** (dispoziția se aplică și în cazul transferărilor pe plan regional). Viza carnetelor de legitimare ale echipelor din Diviziile A, B și C se va face între **1 și 29 februarie.**

★

Cum se vede, s-a revenit la o formulă care a mai fost aplicată în fotbalul nostru (o singură dată, în campionatul din 1947—48). Majorarea numărului echipelor însă, impune multă atenție în alcătuirea programului și — mai ales — respectarea lui, pentru ca așa dens cum va fi el, orice amînare (pentru cine știe ce motiv) **ar putea produce serioase perturbări.** 16 echipe înseamnă 15 etape pe sezon sau 30 pe an, la care mai trebuie adăugate și termenele necesare desfășurării Cupei României și meciurilor interțări. După un calcul sumar, în sezonul de toamnă va fi nevoie de 15 date pentru campionat și alte 2—3 pentru jocuri internaționale (vor începe preliminariile C. M. 1970), deci un total de 17—18. Ceea ce în cazul cînd nu vor fi programări și în cursul săptămînii — înseamnă un necesar de 17—18 duminici, astfel încît campionatul va trebui să înceapă la mijlocul lui august și să se încheie în prima decadă a lunii decembrie. Iar în sezonul de primăvară numărul termenelor va crește prin adăugarea la cele de mai sus a etapelor din Cupa României. În această situație returul va trebui să înceapă din martie (și chiar din februarie, dacă vremea va îngădui) pentru a putea fi încheiat în iulie, fără a uita că **jucătorii au nevoie și ei de vacanță între campionate, dar și de o perioadă pregătitoare în vederea ediției următoare.** Concluzia care se impune este că va trebui să se programeze etape și în cursul săptămînii, (în raport cu datele cupelor europene, care din 1968—69 vor fi fixe și obligatorii), iar programul odată stabilit să nu mai sufere amînări care-l pot da peste cap.

CURSUL DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR

Spre a afla o serie de amănunte în legătură cu organizarea, desfășurarea și primele concluzii asupra cursului de perfecționare a antrenorilor, ne-am adresat **prof. Dincă Schileru**, antrenor federal, care a făcut parte din conducerea acestui curs.

Iată răspunsurile primite la întrebările noastre:

— Care a fost scopul cursului de perfecționare?

— „Federația obișnuiește ca în fiecare an să organizeze aceste cursuri de perfecționare, precedate de o consfătuire cu antrenorii echipelor de Divizia A și B asupra problemelor curente, la zi,

M. RAJNOVICI

privind campionatul. Anul acesta, consfătuirea nu a avut loc, dar o tratare a celor mai arzătoare probleme — în special sub aspect negativ — ale activității echipelor noastre a fost prezentată de Em. Vogl în referatul special întocmit de Colegiul central al antrenorilor. Materialul acesta s-a oprit asupra numeroaselor carențe manifestate de echipele noastre, atît în campionat cît și în partidele internaționale".

— Să rămînem, cîteva momente, la aspectele de ordin organizatoric ale cursului. Socotiți că luna ianuarie este potrivită pentru fixarea zilelor dedicate cursului?

— „Sigur că ar fi fost de dorit ca reunirea antrenorilor să aibă loc în perioada cînd echipele se aflau în totală vacanță. Motive organizatorice independente de voința noastră au determinat însă amînarea lui din decembrie la începutul lui ianuarie. Dar, părerea mea este că absența antrenorilor principali pentru șapte zile de la echipe nu constituie un mare rău pentru pregătirea echipelor pentru că, pe de o parte, acestea au fost conduse de antrenorii secunzi — pe care îi socotim capabili a asigura interimatul responsabilității tehnice, iar, pe de alta, absența nu s-a prelungit prea mult. Mai trebuie amintit, tot la capitolul organizatoric, că vremea nefavorabilă s-a opus realizării unor demonstrații practice în aer liber. Invitații de peste hotare ar fi dorit să prezinte asemenea demonstrații, ce ar fi completat admirabil expunerile lor".

— Ce temă de bază a abordat cursul?

— „Majoritatea subiectelor referatelor s-au oprit la problema **„Factorilor de modernizare a jocului"**, cu toate implicațiile ei. S-a căutat a se clarifica și a se oferi antrenorilor noutăți în materie, privite prin prisma deficiențelor echipelor noastre, a pedalelor pe care trebuie apăsate spre a le ridica la un nivel corespunzător celui atins de formații cu o valoare bine stabilită în fotbalul internațional. Referatele au fost prezentate de specialiștii din cadrul F.R.F., de antrenori, precum și de cei trei antrenori de peste hotare, invitați la acest curs: **prof. M. Rajnovici** (Iugoslavia), **prof. P. Kirckrath** (R.F. a Germaniei) și **R. Meades** (Anglia). Aș vrea să menționez, dintre referatele prezentate, următoarele: **„Din experiența metodică a antrenamentului sportiv contemporan"** de dr. Emil Ghibu; **„Organizarea jocului modern"** de Virgil Economu; **„Simplificarea documentelor de planificare"** (spre o planificare mai realistă) de prof. I. Șiclovan. Consider că schimbul de experiență cu specialiști din alte sporturi — prof. Ion Ghermănescu-Kunst și antrenorul I. Corneanu — s-a dovedit util, în sensul că unele metode de pregătire din alte discipline, metode comune tuturor ramurilor sportive, pot fi utilizate și în fotbal. Un capitol special al programului cursului l-au reprezentat expunerile celor trei specialiști de peste hotare. Discuțiile cu ei, în afara referatelor pe care le-au prezentat invitații noștri, au gravitat în jurul problemelor de actualitate ale fotbalului: proba-

De vorbă cu antrenorul federal DINCĂ SCHILERU

bila evoluție a fotbalului, improspătarea echipelor de performanță, metode și mijloace pentru îmbunătățirea trasului la poartă, probleme de ordin psihologic, despre apărarea în linie și celelalte sisteme de apărare".

— Care a fost contribuția cursanților la desfășurarea programului?

— „După opinia mea, cei mai mulți dintre antrenorii prezenți — au fost reprezentate toate echipele de divizia A și B, cu excepția Farului, plecată în turneu, precum și metodiștii regionali și responsabilii centrelor de juniori — au acordat toată atenția, au privit

ROY MEADES

cu seriozitate și interes cursul. Discuțiile la referate au reprezentat contribuții de preț, cum a fost cazul luărilor de cuvînt ale antrenorilor — enumerate în ordinea desfășurării lor — Constantin Teașcă, Vasile Gain, Robert Cosmoc, Ion Ionescu, Ion Bălănescu, dr. Constantin Rădulescu, Traian Ionescu, I. Ghirling, D. Nicolae-Nicușor, Ilie Oană, Emerich Vogl".

— Ce alte acțiuni s-au mai întreprins în perioada cursului?

— „În zilele cursului a avut loc și o ședință a Colegiului central al antrenorilor care a sintetizat materialul prezentat într-o suită de indicații, ce vor fi trimise antrenorilor participanți pînă la 1 februarie. S-a ținut și o consfătuire cu metodiști teritoriali și cu responsabilii centrelor de juniori asupra problemelor specifice activității lor. În încheiere, vreau să subliniez că acest curs nu a urmărit să dea rețete, lăsînd la latitudinea antrenorilor, în funcție de posibilitățile efectivelor de care dispun, punerea în practică a metodelor și mijloacelor prezentate".

N.R. — Am publicat în rîndurile de mai sus părerea unui antrenor federal, în același timp și unul din organizatorii cursului de perfecționare a antrenorilor, Dincă Schileru, despre utilitatea cursului.

Surprinzător, o parte a presei sportive a adoptat față de cursul de la Snagov un ton de o violență critică exagerată.

Un asemenea curs poate avea (cum este, desigur, și cazul celui recent) unele lipsuri. Dar se poate ignora total utilitatea unei întîlniri a antrenorilor divizionari care, timp de mai multe zile, dezbat probleme de fotbal sau de metodică generală a antrenamentului?

Sau numai de dragul criticii (în acest caz destructivă), se poate trece total peste ceea ce este pozitiv într-un asemenea curs?

Care au fost părțile bune ale cursului?

În primul rînd, ni se pare folositoare orice consfătuire a antrenorilor, prilej de schimb de păreri și documentare, cu atît mai mult cu cît în ultima jumătate a anului trecut a fost ignorată și chiar respinsă necesitatea unor consfătuiri cu antrenorii.

A doua trăsătură pozitivă a cursului a fost orientarea lui spre problemele pregătirii fizice. S-a oferit antrenorilor prezenți posibilitatea de a asimila un volum mai larg de noțiuni, multe noi, astfel că s-ar putea ca în viitorul apropiat să se înregistreze un progres în ceea ce privește capacitatea atletică de rezistență a fotbaliștilor noștri, aflată de mai mult timp în deficit.

Pe de altă parte cursul a prilejuit prezentarea unor referate interesante ale antrenorilor români și a unor invitați străini. De pildă, antrenorul Emerich Vogl a dat citire unui material apreciabil, elaborat de Colegiul central de antrenori: „Principalele lipsuri ale fotbalului nostru în comparație cu fotbalul modern", referat pe care-l publicăm în acest număr al revistei noastre. Antrenorii străini invitați la curs: prof. M. Rajnovici, șeful catedrei de fotbal de la Institutul de educație fizică din Belgrad, prof. Peter Kirckrath **(R.F. a Germaniei) și** Roy Meades **(Anglia) au vorbit despre experiența lor, perspectivele evoluției fotbalului și s-au întreținut îndelung cu antrenorii noștri.**

Deficțiunea principală a organizării acestui curs a fost aceea a nepregătirii lui temeinice, a fixării lui într-o perioadă necorespunzătoare. De altfel, această situație se încadrează într-un ansamblu de lucru pe picior și pe alocuri de lipsă de hotărîre în care se află Federația de fotbal de cîtva timp, nereușind pînă în prezent să rezolve o serie de obiective importante pe care și le-a propus.

Revenind la problemele cursului, constatăm că ar fi fost necesară ținerea lui mai din timp, pentru a da posibilitate tuturor antrenorilor să participe, unii dintre aceștia fiind plecați acum cu echipe peste hotare. Din cauza intemperiilor nu au putut fi făcute lecții practice. Absența completării, a dublării celor expuse în referate prin demonstrații, este o necesitate unanim recunoscută. Numai cu o singură demonstrație, cursul rămîne doar cu o valoare teoretică.

Pe de altă parte, acest curs a fost izolat de cursurile precedente, perpetuîndu-se astfel o eroare semnalată de mai multe ori în revista noastră și anume că acțiunile utile nu se înlănțuiesc ci se segmentează, se lasă în părăsire în funcție de oamenii care le-au organizat, în timp ce interesele fotbalului nostru cer ca toate acțiunile reușite să fie preluate și desăvîrșite. Astfel se face că recentul curs de perfecționare a fost mult mai subțire decît cele precedente.

Cursul a mai evidențiat o sărăcie de informații și documentare, antrenorii, Colegiul central de antrenori și chiar federația nedispunînd de o rețea organizată de cunoaștere a problemelor care frămîntă actualmente fotbalul mondial. Avizați din timp asupra acestor probleme printr-un sistem de documentare și difuzare, antrenorii noștri ar fi putut să poarte discuțiile într-o mai bună cunoștință de cauză a aspectelor multiple din fotbal.